

MANIFEST · 12 DE MAIG · DIA INTERNACIONAL DE LA INFERMERIA

“Les infermeres ja no callen”

Durant massa temps, les infermeres hem treballat en silenci.

Un silenci imposat, normalitzat, acceptat com si fos part de la feina.

Però aquest silenci s'ha acabat.

La nostra professió ha estat durant massa temps essencial per fer possible el funcionament del sistema sanitari, però invisible a l'hora de prendre decisions. Se'ns ha demanat compromís, i esforç infinit. Se'ns ha ofert precarietat, subordinació i manca de reconeixement. Excel·lents professionals, sí. Però massa sovint considerades un recurs més econòmic per tapar els forats del sistema.

La direcció, el lideratge i la capacitat de decidir han quedat en mans d'altres, mentre les infermeres quedàvem al marge. No per manca de formació ni de competències, sinó per inèrcies antigues i interessos que no han volgut cedir espai ni poder.

I això no només ha perjudicat la infermeria. Ha perjudicat la salut de tota la ciutadania.

Avui, 12 de maig, Dia Internacional de la Infermeria, trenquem aquest mur.

Alcem la veu per la nostra professió, pels pacients i pel futur de la sanitat a Catalunya.

Les infermeres ja no ens callarem.

És més que un lema. És una determinació.

No callem perquè falten infermeres. A l'ICS, al SISCAT i a la sanitat privada. Ràtios insuficients, plantilles esgotades, sobrecàrrega crònica. Una realitat reconeguda per organismes internacionals i que aquí continua sense resposta estructural.

No callem perquè la temporalitat continua sent un abús. Contractes curts, inestabilitat constant i processos d'estabilització que arriben tard i són insuficients. Així no es pot construir un sistema fort ni retenir talent.

No callem perquè treballem en entorns insegurs. Les agressions al personal sanitari augmenten, mentre les mesures de prevenció i protecció són clarament insuficients. I perquè conciliar la vida laboral i personal és, encara avui, gairebé impossible.

No callem perquè aquesta situació ens emmalalteix. Física, psicològica i emocionalment. Torn nocturn, caps de setmana, festius, responsabilitat extrema i poc descans. Cada cop més professionals marxen o abandonen la professió perquè no veuen futur.

I no callem perquè tot això, a més de minvar la nostra salut, té conseqüències directes en l'atenció que rep la població. Més riscos, més complicacions, més reingressos. No per manca de professionalitat, sinó per manca de recursos. La seguretat del pacient no pot dependre del sobreesforç permanent de les infermeres.

La sanitat pública catalana arrossega dèficits greus de finançament, planificació i coordinació. Massa sovint, les decisions responen a interessos polítics a curt termini i no a les necessitats reals del sistema. La salut no pot continuar sent una eina de confrontació. És un dret fonamental.

Avui defensem les cures de la població i reivindicuem els drets de la nostra professió.

Garantir condicions dignes per a les infermeres és garantir una millor atenció per a tothom. Sense això, no hi ha present ni futur possible per a la sanitat.

Per tot això, avui no llegim només un manifest.

Avui fem visible el que ja no acceptem.

Avui trenquem el silenci.

Perquè ja no ens taparan més la boca.

Perquè la infermeria ha de dir la seva.

Perquè les infermeres...

JA NO CALLEN!

SATSE

Barcelona, 12 de Maig, 2026